

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: J. Klein Schiphorst

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta artikli 64 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus selline riigisisene meede nagu põhikohtuasjas käsitletav, mis paneb pädevale asutusele kohustuse jätta põhimõtteliselt rahuldamata mis tahes taotlus, millega taotletakse töötushüvitiste ekspordi perioodi pikendamist pikemaks kui kolm kuud, välja arvatud juhul, kui asjaomane asutus leiab, et selle taotluse rahuldamata jätmine tooks kaasa ebamõistliku tulemuse.

⁽¹⁾ ELT C 30, 30.1.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 14. märtsi 2018. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – Astellas Pharma GmbH taotluse alusel alustatud menetlus

(Kohtuasi C-557/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/83/EÜ — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Artiklid 28 ja 29 — Ravimi müügiloo detsentraliseeritud menetlus — Artikkel 10 — Geneeriline ravim — Originaalravimi andmekaitseperiood — Asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste voli kindlaks määrata, millal algab andmekaitseperiood — Asjaomaste liikmesriikide kohtute pädevus andmekaitseperioodi alguse kindlaksmääramist kontrollida — Tõhus kohtulik kaitse — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47)

(2018/C 166/16)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Astellas Pharma GmbH

Menetluses osales: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiviga 2012/26/EL) artiklit 28 ja artikli 29 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et geneerilise ravimi müügiloo detsentraliseeritud menetluses ei või selle menetlusega seotud liikmesriigi pädev asutus ise otsustada, millal algab originaalravimi andmekaitseage, kui ta selle direktiivi artikli 28 lõike 5 alusel võtab vastu otsuse nimetatud geneerilisele ravimile selles liikmesriigis müügiloo väljastamise kohta.

2. Direktiivi 2001/83 (muudetud direktiiviga 2012/26) artiklit 10 koostoides Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et ravimi müügiloo detsentraliseeritud menetlusega seotud liikmesriigi kohus, kes lahendab originaalravimi müügiloo omaniku esitatud hagi selles liikmesriigis sealse pädeva asutuse tehtud geneerilise ravimi müügiluba puudutava otsuse vastu, on pädev kontrollima originaalravimi andmekaitseaja alguse kindlaksmääramist. See kohus ei ole aga pädev kontrollima, kas teises liikmesriigis väljastatud originaalravimi esmane müügiluba oli väljastatud kooskõlas selle direktiiviga.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Euroopa Kohtu (viies koda) 22. märtsi 2018. aasta otsus (Amtsgericht Nürtingeni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – kriminaalasi Faiz Rasooli suhtes

(Kohtuasi C-568/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Makseteenused — Direktiiv 2007/64/EÜ — Artikli 3 punktid e ja o — Artikli 4 punkt 3 — Lisa — Punkt 2 — Kohaldamisala — Multifunktsionaalsete sularaha väljavõtmise terminalide käitamine hasartmängusaalides — Liikmesriikide ametivõimude praktika ühetaolisus süütegude menetlemisel — Õigusvastase tegevuse teel saadud summade konfiskeerimine — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 17)

(2018/C 166/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Nürtingen

Põhikohtuasja menetluse pool

Faiz Rasool

menetluses osales: Rasool Entertainment GmbH

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiivi 2007/64/EÜ (makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta) artikli 4 punkti 3 koostoides selle direktiivi lisa punktiga 2 tuleb tõlgendada nii, et sularaha väljavõtmise teenus, mida klientidele pakub hasartmängusaalide käitaja neisse saalidesse paigaldatud multifunktsionaalsete terminalide abil, ei kujuta endast „makseteenust“ selle direktiivi tähenduses, kui käitaja ei soorita mingeid tehinguid klientidele maksekontodel ja kui tema tegevus sellega seoses piirdub nende terminalide kasutamisega ning nende sularahaga varustamisega.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.